

Židovský vliv

Když je antisemitismus zakázaný, proč je rusofobie povolená?

Rudolf Kavan

Židé měli disproporcionální vliv na lidskou společnost a historii. Definitivní vysvětlení tohoto jevu neznám. Ale podívejme se na některá fakta.

Židé jsou zhrzený národ. Okolo roku 2000 př. n. l. bylo starověké město Ur vyvráceno útokem barbarů a Elamitů. Sumero-Akkadská Mezopotámie měla tehdy sumerskou kulturu, ale mluvila semitským (akkadským) jazykem. Sumerové se považovali za samotné zakladatele civilizace. Ostatní národy měli za podřadné, ne li přímo za podlidi. Po pádu Uru se jedna skupina pod vedením Abrahama vydala na severozápad proti proudu Eufratu. Městské bohy, kteří katastrofu dopustili, nechali za sebou a zanevřeli na ně. Zůstali jim jen bohové osobní, kteří žádné podobizny neměli. Osobní bůh ptatriarchy se stal bohem kmenovým. Ale sumerskou pýchu si nesli s sebou. Kmenoví ideologové zakázali se s ostatními národy mísit a jejich božstva vzývat. V antice měli Židé pověst misantropu.

Když dorazili do Palestiny, ustanovili se na tom, že to je jich nová země zaslíbená. Ale historie se opakovala, Římané vyvrátili Jerusalema a Židé byli rozprášeni mezi národy. Ale nikdy se neasimilovali a k gojům pocítují silnou antipatii.

Alé již před tím se objevil zcela nový faktor. Mezi Židy začaly pronikat mesianistické, zoroastrianské ideje z Persie. Židé se rozštěpili nejprve na esejce a tradiční Židy a potom na křestany a tradiční Židy. Ale křestané byli sekta proselytizující a křestanství se nakonec stalo náboženstvím nenáviděných gojů. (V 19. století se pak Žide rozštěpili na marxisty a tradiční Židy včetně Sionistů.)

Rozprášeni mezi národy, Židé se začali prosazovat a získávat vliv, který daleko převyšuje jejich procento. Důvody jsou pravděpodobně soudržnost, motivace, cílevědomost. Židé patrně vnímají svoji odlišnost od gojů ještě intenzivněji než gojové odlišnost Židů od sebe samých. Židovská zášť proti gojům je pravděpodobně ještě vyšší než „antisemitismus“¹⁾ gojů. Navíc Židé jsou většinou velmi inteligentní a vzdělaní. Podobně např. Jezuité byli nejvlivnější katolický řád; jsou to intelektuálové – všichni mají vysokoškolské vzdělání. A jsou cílevědomí.

1 V křesťanské Evropě spíš anti-judaismus. Rasové pojetí se objevilo až v 19. století.

My Židé, my, bořitelé, zůstaneme bořiteli navždy." Nic, co uděláte, nesplní naše požadavky. Vždy budeme ničit, protože potřebujeme náš vlastní svět, Boží svět, který není ve vaší přirozenosti zbudovat. Kromě všech dočasných spojení s touto nebo onou frakcí leží konečné rozdělení přírody a osudu, nepřátelství mezi hrou a Bohem. ²⁾

YG, str. 62

Rozdíl mezi vámi, Američany a Italy, Francouzi a Němci, je ve srovnání s propastí mezi námi a kýmkoli z vás pouhým skokem.

YG, str. 84

postoj židovské mystiky (v současnosti v některých kruzích tak módní) k nežidům: že jsou považováni doslova za údy satana,

JHJR, str. 20

Takže nyní můžeme číst zcela otevřeně - a židovské děti se skutečně učí - pasáže, jako je ta, která prikazuje každému Židovi, kdykoli procházejí kolem hřbitova, vyslovit požehnání, pokud je hřbitov židovský, ale proklínat matky mrtvých, pokud je nežidovský.

JHJR, str. 29

Příkaz k vyhlazení židovských nevěřících se v něm objevuje v plném znění: „Je povinností vyhladit je vlastníma rukama.“

JHJR, str. 30

Podle této knihy (Hatanya) jsou všichni nežidé naprosto satanští tvorové, v nichž není absolutně nic dobrého, dokonce i nežidovské embryo se kvalitativně liší od židovského. Samotná existence nežida je „nepodstatná“, zatímco vše, co bylo stvořeno, existuje pouze kvůli Židům.

JHJR, str. 32

Zvláštní zákony proti starověkým Kanaáncům a jiným národům, které žily v Palestině před dobýváním Joshuou, jakož i proti Amalekitům. Všechny tyto národy musí být vyhlazeny a Talmud a talmudská literatura opakuje genocidní biblická nabádání s ještě větší vehemencí. ... „Neponecháš naživu nic, co dýchá“

JHJR, str. 110

A odpadlíci ať nemají naději a všichni křesťané okamžitě zahynou

JHJR, str. 111

Když oddaný Žid vidí velké židovské shromáždění, musí chválit Boha, zatímco když vidí velké pohanské shromáždění, musí vyslovit prokletí. Budovy nejsou osvobozeny: Talmud stanoví, že Žid, který prochází blízko obydleného nežidovského obydlí, musí požádat Boha, aby jej zničil, zatímco pokud je budova v troskách, musí poděkovat Pánu pomsty.

JHJR, str. 112

2 Autor považuje goje za hravé, dětinské, zatímco Židé jdou pochmurně za svým cílem: Božím světem.

Tento postoj se stal součástí židovského náboženství a je předáváný z generace na generaci. Pochopitelně ne každý Žid se s tím ztotožňuje (viz např. Israel Shahak výše). Naproti tomu ale když Žid je ateista, tak to automaticky neznamená, že s tím neztotožňuje. Když vyrostl v židovském prostředí, tak mu to bylo od dětství vštěpováno a zůstane to v něm možná pár generací, i když se k judaismu už nehlásí.

Židé nenávidí všechny goje, ale ze všech nejvíc Rusy. (Viz níže.)

Španělsko

Většina Židů ve středověkém Španělsku konvertovala pod tlakem církve na katolicismus. V mnohých případech to byla konverze jenom navenek a tito *conversos* nadále tajně vyznávali judaismus. Toto počínání se nazývá *krypto-judaismem* a jeho přívrženci na Iberském poloostrově byli zvaní *marranos*.

Židé byli de facto rozhodnutí se za žádnou cenu neasimilovat. A když už to otevřeně možné nebylo, tak krypto-judaismus byl logickým vyústěním.

Ale marranos teď byli oficiálně křesťané a omezení platící pro Židy se na ně nevztahovala. Následoval jejich rapidní vzestup.

Ekonomický pokrok conversů a jejich potomků byl „fenomenálně rychlý Právo, správa, armáda, univerzity, samotná církev byly zaplaveny nedávnými konvertity víceméně pochybné upřímnosti nebo jejich bezprostředními potomky. Procpali se do finanční správy, pro kterou měli přirozenou schopnost a protestovat proti tomu nyní nebylo nemožné. Pronikli do obecních rad, do zákonodárných sborů, do soudnictví. Prakticky ovládli španělský život.

PSDA, str. 118

Podobně se portugalští novokřesťané v 16. století společensky vytáhli ještě rychleji než španělští novokřesťané v předchozím století. „Jejich bohatství bylo obrovské Téměř monopolizovali obchod“ a prosadili se v politice, literatuře, medicíně, armádě a dokonce i duchovenstvu.

PSDA, str. 119

Marranos: Secret [Seder](#) in Spain during the times of inquisition, an 1892 painting by [Moshe Maimon](#)

Moderní doba

Jeden malý, ale významný faktor v celém ovzduší těchto 70. a počátku 80. let - začátek poslední čtvrtiny devatenáctého století - byl **vzestup monopolu židovských mezinárodních zpravodajských agentů**, mezi nimiž byly prominentní Reuters, a přítomnost Židů jako mezinárodních korespondentů různých významných novin, nejkřiklavějším příkladem je Oppen, český Žid, který skryl svůj původ pod falešným jménem „de Blowitz“, a po celá léta působil jako Pařížský dopisovatel pro *The Times*, tehdy novin mezinárodního významu.
HB, str. 49 (Zdůraznění přidáno)

přítomnost židovského MONOPOLU ... Existuje rostoucí tendence k židovskému monopolu například v divadle, obchodu s ovocem v Londýně a do značné míry obchodu s tabákem. Stejný prvek židovského monopolu existuje v obchodu se stříbrem a v ovládnutí různých dalších kovů, zejména olova, niklu a rtuti.

HB, str. 91

Turecko

V Turecku existovala tajná, židovská sekta Dönmech. Vznikla po tom, co falešný mesiaš Šabbetai Cvi roku 1666 pod hrozbou smrti konvertoval na islám. Část jeho přívrženců také zdánlivě navenek přestoupila na islám, ale ve skutečnosti v soukromí dále vyznávali judaismus.

Na Dönmech jsou zajímavé dvě věci. Za prvé sabatiáni inspirovali frankismus. Jeho zakladatelem byl polský Žid Jakob Frank, který se prohlásil za vtělení Šabbetaje Cviho. Frank hlásal mj. „očistu skrze přestupky“. Podle všeho to byla perversní sekta a rabíni Franka exkomunikovali. Karel Marx byl pravděpodobně Frankismem [inspirován](#).

Za druhé členové Dönmech byli silně zastoupeni v hnutí Mladých Turků. Jejich přesné procento je těžké zjistit, protože většina zdrojů jsou předpojaté. Mladí Turci svrhli sultána. Za jejich vlády došlo k 1. balkánské válce (Srbsko, Černá Hora, Bulharsko, Řecko proti Turecku³) a ke genocidě Arménů. A pod jejich vládou vstoupilo Turecko do I. svět. války na straně Německa.

Od začátku hrál Dönmech významnou roli ve Výboru pro pokrok a jednotu, organizaci hnutí Mladých Turků, který vznikl v Soluni. Mezi účastníky byli volnomyšlenkáři - zejména ze sekty Jakubisů a Izmirisů, kteří si při zhroucení svého starého sektářského přesvědčení vytvořili naprosto negativní a osvícený přístup k náboženskému světu, stejně jako oddaní Sabbatiáni, kteří spojili svůj turecký patriotismus a nacionalismus s židovským mesiášským utopianismem. Máme tedy například spolehlivé důkazy o tom, že Djavid Bey, jeden ze tří ministrů z kruhu Dönmechů v první vládě Mladých Turků a významný vůdce strany Mladých Turků, hrál hlavní roli v organizaci sekty Karakash.

MIJ, str. 159

Turci, na něž stále ještě vykonával mocný vliv Výbor pro sjednocení a pokrok - z valné části židovský - stupňovali svou »národní politiku«, která vyvolala první balkánskou válku, a snili zároveň o »panislamských« a novoturanských« ideálech.

30LN-I, str. 367

Méně příjemný, ale stejně zajímavý byl Emanuel Carasso effendi, soluňský žid, který pomáhal sesazovati sultána Abdula Hamida. Vypadal jako notný a krutý lupič, statečný, přímý a nebojácný pirát. Ač spolu se svými druhy ze soluňského Výboru pro sjednocení a pokrok byl hlavně odpověden za ukrutnou »poturčovací« politiku, jež vedla k utvoření Balkánského svazu a k balkánským válkám

30LN-I, str. 368

3 Existuje o tom kniha pro mládež *Bouře na Balkáně* od Františka Vevera.

»Viděl jste někdy pekaře hnísti těsto? Máte-li na mysli nás a Turecko, musíte si představit pekaře a jeho těsto. My jsme pekaři a Turecko je těsto. Pekař je natahuje, strká jím sem a tam, bouchá a plácá, tluče je svými pěstmi, až konečně je zpracuje v takovou hutnost, jaké potřebuje k pečení. To činíme také my. Provedli jsme revoluci, potom protirevoluci, pak zase novou revoluci, a snad jich bude ještě několik, než těsto bude v pravém stavu. Pak je upečeme a nakrmíme se jím.«

Židovští vládci tu chystali pro Turecko pěkné osudy!

30LN-I, str. 369

Members of the Young Turks: [İshak Sükuti](#), Serâceddin Bey, Tunalı Hilmi, Âkil Muhtar, Mithat Şükrü, Emin Bey, Lutfi Bey, Doctor Şefik Bey, Nûri Ahmed, Doctor [Reshid](#) and [Münif Bey](#).

The Armenian Genocide was the Young Turk government's systematic extermination of its Armenian subjects.

Jižní Afrika

Válka v Jihoafrické republice, otevřeně a nepopíratelně vyprovokovaná a prosazovaná židovskými zájmy v Jižní Africe

HB, str. 50

Několik finančních průkopníků v Jižní Africe byli Angličané, jako pánové Rhodos a Rudd; ale nedávný vývoj těžby zlata v Transvaalu přelil ekonomické zdroje země stále více do rukou malé skupiny mezinárodních finančníků, především německého původu a rasově Židů. Díky vynikajícím schopnostem, podnikavosti a organizaci tito lidé, kteří vyhráli soutěž s méně důvtipným Bitem, dosáhli prakticky nadvlády, o které nikdo, kdo navštívil Johannesburg, nebude pochybovat.

WSA, s. 154

Většina hazardních heren, burza jsou, netřeba říkat, většinou židovské. Velké obchodní podniky jsou ve stejných rukou, zejména důležitý obchod s koňmi a další vysoce spekulativní

podniky. **Tisk v Johannesburgu je hlavně jejich majetkem:** na jedné straně kontrolují orgány agitace Outlanderů, the *Star* a the *Leader*, zatímco vládní orgán, the *Standard and Diggers' News*, je pod podobnou kontrolou.

WSA, s. 158 (Zdůraznění přidáno)

To, co popisují, není nic jiného než vypracovaná **továrna na překrucování za účelem stimulace britské akce.** Pro ty neobeznamene s mechanismem se může zdát neuvěřitelné, že pomoci moderních komunikačních prostředků se podarilo otrávit svědomí a inteligenci Anglie.

WSA, s. 174

Je třeba mít na paměti, že tato velká **konfederace tiskových prostředků** je finančně stmelená skutečností, že těžební magnáti Randu jsou hlavními vlastníky nejméně dvou důležitých londýnských deníků a několika významných týdeníků, zatímco širší a stále rostoucí židovská kontrola dalších tiskových orgánů odůvodňuje podezření, že přímá ekonomická souvislost mezi anglickým tiskem a financemi Randu je mnohem silnější, než je ve skutečnosti známo, budeme mít jasné porozumění **tiskového spiknutí, které úspěšně využívá stupidního šovinismu britské veřejnosti** pro své jasné koncipované ekonomické cíle.

WSA, s. 175 (Zdůraznění přidáno)

Německo

Židé před a těsně po I. světové válce prakticky ovládali Německo.

Židovská emancipace však vedla k výrazným rozdílům v ekonomických, vzdělávacích a profesních profilech Židů a Němců.

PSDA, s. 123

Lindemann poznamenává, že „v dlouhé historii Židů má vzestup Židů v devatenáctém století jen málo paralel, pokud jde o rychlou transformaci postavení Židů - v absolutních i relativních číslech, bohatství, slávě, moci a vlivu.“ Mimořádný vzestup Židů v Německu v období od roku 1870 do roku 1933 po emancipaci byl všeobecným jevem.

PSDA, s. 124

Mosse odhaduje, že přestože Židé představovali méně než 1 procento populace, v letech 1819 až 1935 kontrolovali 20% obchodní činnosti v Německu, jak naznačuje procentuální podíl Židů mezi ekonomickou elitou. Kromě toho bylo židovské zastoupení v největších podnicích ještě výraznější, než by toto číslo mohlo naznačovat. Například Mosse zjistil, že v roce 1907 měli Židé dominantní postavení ve 33 ze 100 největších společností a v 9 ze 13 společností se základním kapitálem přes 100 milionů marek. Podobné postavení zaujímali Židé i během Weimarského období.

PSDA, s. 124

V období od roku 1928 do roku 1932 Židé ovládali 25 procent maloobchodního prodeje a měli dominantní postavení v určitých oblastech, jako jsou kovodělné podniky, textil a oděv, obchod s obilím a obchodní domy. Židé měli také prominentní postavení v soukromém bankovníctví, takže například v Berlíně v roce 1923 bylo 150 židovských bank a 11 nežidovských bank. A Židé byli také prominentně zapojeni do akciového trhu, pojišťovnictví a ekonomických poradenských společností. V roce 1923 Židé zaujímali 24 procent dozorčích pozic v akciových společnostech. Gordon také ukazuje, že Židé byli velmi nepoměrně zastoupeni v právním a soudním systému, na univerzitách a jako lékaři.

PSDA, s. 124

Nejvíce **nepoměrné zastoupení Židů v Německu** během tohoto období však **bylo v médiích**: divadle, umění, filmu a **žurnalistice**. V Berlíně v roce 1930 bylo celých 80 procent divadelních režisérů Židů a Židé napsali 75 procent vyprodukovaných her. Židé redigovali přední noviny a byli mezi novináři výrazně nadpoměrně zastoupeni.

PSDA, str. 125

Němečtí Židé před I. Svět. válkou štváli proti Rusku.

... spolu s vlivem maďarského tisku, **téměř výhradně židovského, a tudíž protiruského**, vytvořily veřejné mínění, z největší části příznivé Japoncům. ... **Německo-židovský tisk dával průchod své nenávisti k Rusku**

30LN-I, str. 216 (Zdůraznění přidáno)

„**Židé** jako jesuite **nenáviděli Rusko** a pravoslavnou církev - Rusko jako potlačovatele ruských židů, pravoslavnou církev jako inspirátorku tohoto potlačování a jako nejsilnějšího křesťanského propagačního činitele na světě. Židé také podporovali habsburskou expansi na Balkáně : nechť tam ovšem šíří římské katolictví, ale Habsburkové tam měli upravovat cestu pro hospodářské všenněmectví, jehož Židé byli hlavními šířiteli a organizátory. Proto **vůči Srbsku a Srbům, kteří byli hlavní překážkou habsburské a všenněmecké expance, rakouští Židé pocíťovali nepřátelství** sotva méně prudké než jesuité. Ve všech ostatních směrech se dovedli s klerikály přití a potírati je otevřeně i tajně. Ale radostně se s nimi shodli ve formuli *delenda est Serbia!*

30LN-I, str. 302 (Zdůraznění přidáno)

Židovský vliv však byl vytrvalejší a účinnější. Kdyby byl býval sjednocený a kdyby bylo bývalo možno řídit jej souvisle, byl by snad nabyt vrchu. Ale ve skutečnosti židovský idealismus částečně potíral úsilí židovských finančníků a židovských kosmopolitických činitelů. Tento židovský idealismus byl dvojího druhu. Ač jedna jeho podoba na čas posílila germanofilské a všenněmecké sklony židovských financí tím, že **židovskou nenávist k carskému Rusku** postavila do jedné řady s židovskou přichylností k německu, její podpora německu povolila, když ruské carství se zhroutilo. Kdo tvrdí, že židovstvo je vždy vedeno pouze hmotnými zřeteli bývá na štíru s pravdou. **Propast, jež oddělila západní Evropu od Ruska** v druhé polovině 19. století, byla **vykopána a udržována otevřenou hlavně židovským pohoršením nad**

ruským pronásledováním Židů. Avšak toto pohoršení vznikalo také z toho, že Židé pohrdali ruským Svatým synodem a ruskou pravoslavnou církví jako zbytky středověkého křesťanství a původci tažení k dobytí „Carigradu“ a Svatých míst. Proti ruskému křesťanskému fanatismu se postavil prudký židovský fanatism, pro jehož intenzitu by se našel příklad jen u bojovnějších sekt islamu. Tento židovský fanatism byl spojencem protiruských sil před válkou a v prvních letech války. Pominul teprve, když přišla ruská březnová revoluce z roku 1917 a po ní **bolševictví, z valné části židovského původu.**

30LN-II, str. 377 (Zdůraznění přidáno)

Socialismus

procento Židů v socialistické straně bylo značné. Židé byli od počátku v německém socialismu hodně silní. Jeho prorok Marx a jeho apoštol Lasalle byli rodem Židé. Singer byl Žid, a poněmhu hnutí získávalo nejaktivnější přívržence z Židovstva.

30LN-I, str. 47

Polsko

V 15. století byli Židé z řady evropských měst a zemí vyhoštěni. Většina z nich se usadila v Polsku. To se stalo zemi s největší židovskou populací a centrem Aškenázů.

HJ, str. 231

Navzdory opakujícím se omezením a zabranám však Židé v době sčítání lidu roku 1764 v podstatě vyhráli tuto soutěž v oblasti obchodu a řemesel. Hundert konstatuje, že Židé stále více dominovali malému domácímu obchodu a do 18. století dominovali také obchodu se Západem. Židovský obchodní podíl „dramaticky vzrostl“ od 16. do 18. století. Beauvois poznamenává, že v dříve polských provinciích Ruské říše v roce 1840 bylo 12 285 židovských obchodníků ve srovnání s 1 790 křesťanskými obchodníky. Navíc existují silné důkazy o tom, že některé židovské rodiny získaly velké bohatství. „Židé v Polsku ... budovali daňové farmy, pronájem nemovitostí a obchodní impéria; stavěli velké domy, ve kterých bydleli; a snažili se shromáždit (do jisté míry úspěšně) velké jmění, které nechali svým dětem“.

PSDA, str. 122

Carské imperium

Po třetím dělení Polska se carské imperium stalo zemí s největším počtem židovského obyvatelstva. Existovaly kvoty a ve vlastním Rusku se Židé ani nesměli usazovat. Rusko se nepodařilo Židům ovládnout jako Německo. Židé se ovšem prosadili v bolševické revoluci.

Ale když v roce 1917 došlo k socialistické revoluci náhle jednou ranou, v jednom velkém státě, a když bylo vidět, že její agenti, vůdci a páni, jsou úzkou společností Židů jen s několika nežidovskými pochlebníky (každý z nich řízený Židy jedním způsobem nebo druhým), to byla úplně jiná věc.

HB, str. 57

Po celé Evropě se stále více projevoval židovský charakter hnutí. Vedoucí představitelé komunismu všude hlásali tuto pravdu přijetím přihlouplé politiky předstírání, že revoluce byla ruská a národní; pokoušeli se příliš pozdě skrývat židovský původ jejích tvůrců a vůdců a hrozně se snažili předstírat, že tak nevinně uváděná ruská jména byla pravá, když skutečná jména byla na každém jazyku.

HB, str. 63

S konsolidací indického impéria po vzpouře Židé byli opět spojencem z jejich tradiční nenávisti k ruskému lidu, a tato nenávist je v dnešní době vedla k tomu, že svým bývalým utlačovatelům způsobili tak hroznou pomstu.

HB, str. 222

Pro úplnost je třeba dodat, že ne všichni Židé byli bolševici. Marxisté jsou sice židovská sekta, ale sekta heterodoxní a navíc sekta proselytizující. „Ruští“ bolševici byli sice převážně Židé, ale např. v Izraeli dostala komunistická strana zhruba nula hlasů. Je z toho vidět, že marxismus a Sionismus jsou směry protichůdné. Ale co se týče nenávisti k Rusku, na tom se většina Židu shodla. A naskytá se otázka, zda dnešní rusofobie pochází ze stejného pramene.

Nepochybuji o tom, že židovští bolševici svým představám o světlých zítřcích komunismu doslova věřili. A nejen to, podařilo se jim zagitovat značnou část populace v carském imperiu včetně mnohých Rusů, které štváli proti „utlačovatelům“. Když ohnivě řečnili k abstraktní mase, tak snili o (budoucím) bratrství lidstva, konkrétní (současné) Rusy nenáviděli. Racionalizovali si to jako „třídni nenávist“. Ostatně dle marxismu násilí je právě prostředkem, jak tech světlých zítřků dosáhnout. Ta zdánlivá schizofrenie má svou perverzní logiku.

Stalin byl pravděpodobně nastrčen do popředí právě proto, aby to celé židovské nevypadalo. (A oni se skutečně snažili proselytizovat, hlásat novou víru gojům.) K radikálnímu obratu došlo po napadení SSSR Hitlerem. Stalin se začal Rusům [podbízet](#). Celá dynamika se od základu [změnila](#).

Současnost

Sotva lze pochybovat o tom, že George Soros má velký vliv. A sotva lze pochybovat o tom, že Židé dnes mají velký vliv v USA (a USA dnes ovládají polovinu světa.)

Neokonservativci až do Trumpa prakticky ovládali Republikánskou stranu a měli značný, ne-li rozhodující vliv na zahraniční politiku Spojených Statů. Neokonzervatismus vznikl mezi židovskými intelektuály na City College v New Yorku.

Existuje řada dalších indikací, že Židé velmi rychle dosáhli velmi neproporcionálního zastoupení v několika klíčových oblastech americké společnosti v éře po druhé světové válce, zejména po roce 1960. Rothman a Lichter shrnují údaje o mimořádném zastoupení Židů v na amerických univerzitách v 60. a 70. letech. Průzkum z roku 1968 zjistil, že 20 procent akademického personálu na prestižních školách bylo židovského původu a silná koncentrace byla v sociálních vědách, přičemž 30 procent nejproduktivnějších lidí na katedrách sociálních věd na elitních univerzitách byli Židé. Podobně Židé během tohoto období tvořili 20 procent právnícké profese a představovali plných 38 procent akademického personálu na elitních právnických fakultách.

PSDA, str. 128

Ginsberg také uvádí, že navzdory skutečnosti, že Židé tvořili pouze 2 procenta populace, téměř polovina amerických miliardářů byli Židé, stejně jako přibližně 10 procent členů amerického Kongresu. Nadměrné zastoupení Židů je v médiích stále patrné. Kotkin poznamenává, že „role Židů v Hollywoodu a související oblasti zábavy zůstává všudypřítomná.“ Ginsberg poznamenává, že vlastníky největšího řetězce novin a nejvlivnějších novin (*The New York Times*) jsou Židé, stejně jako generální ředitelé tří hlavních televizních sítí a čtyř největších filmových studií. Závěr Rothmana a Lichtera se jeví jako správný: „Američané židovského původu se stali elitní skupinou v americké společnosti s kulturním a intelektuálním vlivem, který převyšuje jejich počet.

PSDA, str. 129

USA Dnes

Vliv židovské lobby začal růst od 70. let minulého století. Dnes prakticky určují americkou zahraniční politiku vůči Blízkému východu.

V jednom ohledu si však můžeme být stejně jisti, že kandidáti budou hovořit jedním hlasem. V roce 2008, stejně jako v předchozích volebních letech, vážní kandidáti na nejvyšší úřad v zemi vynaloží značné úsilí, aby vyjádřili svůj hluboký osobní závazek vůči jedné cizí zemi - Izraeli - stejně jako své odhodlání udržet neochvějnou americkou podporu židovskému státu. Každý kandidát zdůrazní, že si plně uvědomuje množství hrozeb, kterým Izrael čelí, a dá jasně najevo, že v případě zvolení, Spojené státy zůstanou pevně odhodlány hájit zájmy Izraele za všech okolností.

IL, str. 3

Proč je izraelská lobby tak účinná?... Spojené státy mají ... systém, v němž jsou volby velmi nákladné a kde jsou příspěvky na volební kampaně málo regulovány Zájmové skupiny mohou směřovat příspěvky na kampaň k favorizovaným kandidátům a snažit se porazit kandidáty, jejichž názory jsou podezřelé.

IL, str. 140

V demokracii mohou mít i relativně malé skupiny značný vliv, pokud jsou silně oddány určité záležitosti a zbytek populace je do značné míry lhostejný.

IL, str. 140

Prezident AIPAC Howard Friedman, srpen 2006: "AIPAC hovoří s každým kandidátem kandidujícím do Kongresu. Tito kandidáti absolvují podrobné instruktáže, které jim pomohou plně pochopit složitost nesnází Izraele a Blízkého východu jako celku. Dokonce žádáme každého kandidáta, aby napsal 'poziční dokument' o svých názorech na americko-izraelské vztahy - aby bylo jasné, jaký je jejich postoj k tomuto tématu."

IL, str. 154

Navzdory malému počtu v populaci (méně než 3 procenta) poskytují američtí Židé velké dary na kampaň kandidátům obou stran.... Deník Washington Post kdysi odhadl, že demokratičtí prezidentští kandidáti "jsou závislí na židovských podporovatelích, kteří jim dodávají až 60 procent peněz získaných ze soukromých zdrojů".

IL, str. 163

Skupiny v lobby organizují dopisové kampaně, demonstrace a bojkoty proti zpravodajským kanálům, jejichž obsah považují za protiizraelský. ... Jeden vedoucí pracovník CNN řekl, že někdy dostane za jediný den šest tisíc e-mailových zpráv, které si stěžují, že článek je protiizraelský, a noviny jako Chicago Tribune, Los Angeles Times, Miami Herald, New York Times, Philadelphia Inquirer a Washington Post čelí bojkotu spotřebitelů kvůli svým zprávám o Blízkém východě. Jeden korespondent řekl novináři Michaelu Massingovi, že noviny se "bojí" AIPAC a dalších proizraelských skupin, a řekl, že "tlak těchto skupin je neúspěšný".

IL, str. 172

Cílem výše uvedeného není kritizovat Izrael. (Izrael si možná zaslouží kritiku, ale to je jiná věc.) Účelem je poukázat na schopnost Židů získat vliv navzdory jejich malému počtu.

Neokonzervativci podporují Izrael, ale také obhajují americký imperialismus a použití síly.

Většina neokonzervativců velebí přednosti americké hegemonie - a někdy dokonce i myšlenku amerického impéria

...

Velmi důležité je, že neokonzervativci věří, že vojenská síla je mimořádně užitečným nástrojem pro utváření světa způsobem, který bude pro Ameriku přínosem. Pokud Spojené státy prokáží svou vojenskou zdatnost a ukážou, že jsou ochotny použít sílu, kterou mají k dispozici, pak spojenci budou následovat našeho příkladu a potenciální protivníci si uvědomí, že je marné vzdorovat, a rozhodnou se pro "rozjetý vlak" se Spojenými státy.

str. 129

Židé nicméně tvoří jádro neokonzervativního hnutí. V tomto smyslu je neokonzervativismus mikrokosmem širšího proizraelského hnutí. Židovští Američané jsou ústředním bodem neokonzervativního hnutí, stejně jako tvoří převážnou část lobby.

str. 132

Hnací silou irácké války byla malá skupina neokonzervativců, kteří dlouho upřednostňovali energické využití americké moci k přetvoření kritických oblastí světa.

str. 238

Stále jsou všudypřítomní v *mainstreamových médiích*. K dnešnímu dni se zdá, že jen málo neokonzervativců je zahanbeno spouští, kterou jejich politika napáchala, a ještě méně jich vyjádřilo výčitky svědomí nad lidským utrpením z jejich pomýlených kázání.

(Zdůraznění přidáno)

str. 348

Židovská lobby neexistuje kvůli Izraeli. A ve skutečnosti politické cíle neokonzervativců sahají daleko za hranice Izraele. Šablona, kdy Židé získávají nepřiměřený vliv, existuje již po staletí. Ale dnes Židé v diaspoře také podporují Izrael.

Poznámka: Citáty jsou uváděny bezpatkovým písmem.

Literatura

- [SJ] John Sasoon, *From Sumer to Jerusalem*, Intellect Books, Oxford, 1993
- [HJ] Paul Johnson, *A History of the Jews*, Weidenfeld and Nicolson, London, 1987
- [IL] John J. Mearsheimer and Stephen Walt, *The Isreal Lobby and U.S. Foreign Policy*, Farrar, Straus and Giroux, New York, 2007
- [JHJR] Israel Shahak, *Jewish History, Jewish Religion*, Pluto Press, London, 2008
- [HB] Hilaire Belloc, *The Jews*, Constable & Company, London, 1922
- [3oLN-I] H.W. Steed, *Třicet let novinářem*, Díl I, Orbis, Praha, 1929
- [3oLN-II] Díl II
- [WSA] J.A. Hobson, *The War in South Africa*, Ostara Publications, 2013
- [MIJ] Gershom Scholem, *The Messianic Idea in Judaism*, Schocken Books, New York, 1971
- [YG] Maurice Samuel, *You Gentiles*, Ostara Publications

Copyright © Rudolf Kavan 2020-2024

Pro nekomerční účely může být tento článek libovolně kopírován a distribuován.

